

Lottumse sportvissers vangen bot

17-3-2011 door: Redactie

Donderdagmiddag 10 maart vond een gesprek plaats tussen een afvaardiging van de Lottumse visclub Willem Barendsz en Stichting Limburgs Landschap. Namens de stichting was districtsbeheerder Noord-Limburg Michael van Roosmalen bij het gesprek aanwezig. Inzet van het overleg was een ingericht gebied voor de sportvissers door Limburgs Landschap. De Lottummers willen een andere plek langs de Maasoever die hen beter geschikt lijkt om viswedstrijden te houden en van oudsher bekend staat als 'de oude loswal'. Limburgs Landschap wil daar echter niet aan.

De sportvissers vinden de aangewezen en ingerichte visplek door Limburgs Landschap maar niks. Een brede strook langs de Maasoever wordt ingezet als begrazingsgebied voor galloway runderen. Ook de aangewezen visplek voor de sportvissers wil Limburgs Landschap hiervoor inzetten. Prikkelraad moet voorkomen dat de runderen buiten hun gebied komen. De vissers delen als het ware het terrein met de runderen en een deel van de hengelaars ziet dat niet zitten omdat ze bang zijn voor de galloway's. Ook willen de sportvissers met hun auto op het terrein kunnen om zo dicht mogelijk bij hun geliefde visstek te kunnen komen.

Om uit de impasse te komen stelde de visclub voor om eventueel zelf de vislocatie te beheren maar daar heeft Limburgs Landschap geen oren naar. Zo gaf de visclub aan eventueel dubbele roosters te willen plaatsen met een toegang naar de Maasoever. Zowel de vissers als ook de runderen zouden zich dan kunnen verplaatsen. Een vrije strook tussen de Maasoever en de met prikkelraad omheinde aangewezen vislocatie zou dan alleen voor de sportvissers gebruikt kunnen worden inclusief het parkeren van auto's.

Districtbeheerder Michael van Roosmalen van Limburgs Landschap: "Wij zullen niet toestaan dat er auto's tot bij de Maasoever geparkerd worden. Wel willen wij meedenken met de vissers om het ingerichte gebied zo goed mogelijk bereikbaar te maken. Zo zouden de vissers met een platte aanhangwagen achter een tractor ook hun visspullen naar hun visstek kunnen vervoeren. Het toelaten van auto's op het afgebakende terrein gaat zeker niet gebeuren. Het wedstrijdparcours voor vissers, het terrein waar we nu over praten, wordt met een proefperiode van vijf jaar ingezet, daarna volgt een evaluatie", aldus Van Roosmalen. Over de angst van vissers voor de galloway-runderen zegt hij: "De runderen die in het gebied komen zijn een lief soort, geselecteerd op karakter en kindvriendelijk. De dieren vormen geen enkel probleem, ook niet voor vissers", zegt de districtbeheerder. "Wel wil ik kijken of we de kleine toegangspoortjes in het bewuste gebied wat kunnen aanpassen voor een betere doorgang", aldus Van Roosmalen.

Visclub laat het er niet bij zitten

De Lottumse vissers voelen zich echter tekort gedaan en laten het er niet bij zitten. "We gaan de gemeentelijke politiek vragen naar hun mening. In het overleg met Limburgs Landschap hebben we weinig vertrouwen. Wat meer input van Sportvisserij Limburg is dringend gewenst", aldus Henri Gommans, voorzitter van visclub Willem Barendsz. Ondanks het feit dat het gesprek niet het resultaat bracht wat de vissers ervan hadden gehoopt, komt er een vervolgesprek op uitnodiging van Limburgs Landschap. Hierbij wordt ook Sportvisserij Limburg uitgenodigd. Dit gesprek zal binnen afzienbare tijd plaatsvinden.

Limburgs Landschap voert in opdracht van Rijkswaterstaat het natuurbeheer uit langs de oevers van de Maas. Naast Rijkswaterstaat heeft ook Staatsbosbeheer er enkele strookjes grond evenals de gemeente Horst aan de Maas. Voor de Lottumse sportvissers lijken alle goedbedoelde initiatieven om tot een oplossing van het probleem te komen, nutteloos.

De tot nu toe geopperde ideeën en voorstellen richting Limburgs Landschap hebben geen veranderingen teweeg kunnen brengen ten gunste van de vissers. Tot er een oplossing wordt gevonden zal er nog wel veel water door de Maas stromen.

Het overleg op locatie bracht de Lottumse visclub niet wat ze ervan hadden gehoopt

Patstelling Maasoever Lottum

30-1-2013 door: Redactie

De dorpsraad van Lottum bespreekt woensdag een heikel punt: de invulling van de Maasoever. Al een aantal jaren groeit de onvrede over de invulling van het onderhoud van de oever. De dorpsraad hoopt met extra aandacht verandering teweeg te brengen.

"Steeds meer groepen en personen zijn de dupe van het Maasoeverbeleid zoals dit wordt uitgevoerd. Inmiddels is de hele Maasoever in Lottum compleet onbereikbaar geworden voor veel doelgroepen van de Lottumse bevolking", aldus de dorpsraad. Volgens hen zijn niet alleen recreanten en sportvissers slachtoffer van het huidige beleid, maar lijden ook ondernemers schade.

Hans Huijs, voorzitter van de jagersvereniging: "We zijn hierdoor 25 tot 40 hectare jachtgebied kwijt. Als jagersvereniging doen wij aan schadebeperking. We zorgen ervoor dat de konijnenstand aanvaardbaar blijft. Omdat we nu niet meer langs de Maasoever kunnen jagen, lijden veel kwekers wildschade. Wij worden erop aangekeken, maar ook wij staan machteloos. Daarnaast krijgt de natuur in dit gebied geen kans meer, die Gallowayrunderen vreten alles kaal en vertrappen alles. Ze grazen de hele dag door op hetzelfde stuk. Het liefste zouden we zien dat weer stukken worden opgesteld voor de jacht."

De oever is eigendom van Rijkswaterstaat. Die heeft het beheer van het gebied uitbesteed aan Stichting het Limburgs Landschap. "Wat mensen niet inzien, is dat het gebied voordat wij er iets mee deden, gewoon boerengrond was. Er liepen ook koeien, maar toen mocht niemand er komen."

"Het prikkelraad is om ervoor te zorgen dat de runderen niet op het dorpsplein in Lottum belanden. Recreanten kunnen er gewoon in", aldus een woordvoerder van Stichting het Limburgs Landschap.

Hans op het Roodt uit Lottum heeft echter niet zo'n goede ervaringen met de runderen. "Samen met mijn kleinzoon van 5 en 8 ging ik in de zomer wandelen langs de Maasoever. Zij vinden het leuk om stenen in het water te gooien. Toen we daar waren, stormden er opeens enkele koeien en een stier op ons af. Ik greep de twee jongens bij hun hand en maakte me snel uit de voeten. Er liepen enkele koeien rond, dus waarschijnlijk voelden de koeien zich door ons bedreigd. Mijn kleinkinderen durven nu in geen geval niet meer langs de Maas te wandelen."

"Dat mensen een onveilig gevoel hebben, dat is lastig. Maar men hoeft niet bang te zijn. We doen erop veel terreinen en hebben hier goede ervaringen mee. Koeien lopen normaal gesproken juist weg van mensen. Maar we organiseren met alle plezier een Maascorridorexcursie waar omgang met runderen in naar voren komt. Mensen met angst voor koeien kunnen dan leren ermee om te gaan", aldus de woordvoerder van het Limburgs Landschap.

Visclub Willem Barendsz uit Lottum deed in 2011 al een voorstel om de oevers zelf te gaan beheeren. Dit ging niet door omdat Limburgs Landschap het onacceptabel vond dat de vissers ook met hun auto bij de wal wilden komen. "Het visgebied is wat ruiger geworden, maar het beheer belemmert het visserij niet. Met wedstrijden verplaatsen we de rasters. Je kunt er gewoon vissen", aldus het Limburgs Landschap. "Maar ik heb het idee alsof de visclub koste wat kost een eigen stukje langs de Maas wil."

Theo Wilken, voorzitter van Sportvisserij Limburg: "Door de manier van onderhoud van de oever is de mogelijkheid om het gehele jaar ongestoord er te kunnen vissen beperkt, ondanks toezeggingen van de beheerder om bepaalde oplossingen te treffen. Plannen van de beheerder voor verdere stukken van de oever, ook in Lottum, doen ons voor de toekomst vrezen. Dit stukje natuur dient naar de mening van SVL teruggegeven te worden aan de vissers. Dit is zeer eenvoudig mogelijk door het beheer, onder andere vast te stellen condities, te geven aan Sportvisserij Limburg of aan de hengelsportvereniging uit Lottum. Dit kan zonder grote financiële offers van betrokken organisaties. Echter de beheerder is hiertoe in geheel niet bereid."

Dat er een balans moet komen tussen recreatie en natuur is duidelijk. Hoe dit eruit moet zien, daar zijn de partijen het nog over oneens. Afgelopen zomer werd de hulp van de gemeente gevraagd, maar dat heeft er toen niets aan te kunnen doen.